

Cennetten bir kerpiç noksan olmaması için

Ahmet Bey: “1- Cennet meyveleri dünyadayken yenebilir mi? Böyle rivayetler olduğu söyleniyor. Bu mümkün mü? 2- Hurileri temâşâ ettiğini söyleyenler var. Bu itikaden mümkün mü?”

CENNET NİMETLERİ DÜNYADA YENİR Mİ?

Cenâb-ı Allah dünyada da, cennette de bizim için envâ-i çeşit nimetler yaratmış ve ikram etmiştir. Cennet meyvelerini dünyadayken fizikî olarak elde etme imkânı yoktur. Dünya nimetleri dünyada, cennet nimetleri de cennette yenir.

Ne var ki, dünya nimetleri cennet nimetlerinin bir numunesidir. Yani özeti ve fihristesidir. Bu açıdan, dünya nimetlerini şükretmek şartıyla yemek, bir bakıma cennet nimetlerinden yemek demektir. Çünkü asılları cennettedir. Burada tattırmak ve Cennetteki asıllarına işaret etmek üzere Cennetten geliyorlar. Kur’ân, cennet nimetlerinden yiyenlerin şöyle konuştuklarını haber veriyor: “Cennetlerden bir meyve yedikleri zaman, ‘Bu bundan önce yediğimiz meyvedir’ derler.”¹ Bediüzzaman Hazretlerine göre mü’minlerin bundan önce yedikleri ve cennet nimetlerine benzettikleri nimetler dünya nimetleridir. Yani Cennetin meyveleri birbirine benzediği gibi, dünya meyvelerine de benzerler. Fakat tatları farklıdır.²

Keza, Bediüzzaman Hazretleri duâsında, “Burada tattırdığın leziz nimetleri orada yedir” diyor. Ve dünyada tattığımız meyvelerin yüksek asıllarının Cennette bulunduğunu bildiriyor.³

Bu, bu sözün bir açısı...

AHİRET MEYVELERİNİ DÜNYADA İSTEMEK, ONLARI TELEF ETMEK DEMEKTİR

Bu sözün mecaz olarak kullanıldığı bir açısı da var ve örfen bu açıyla biliniyor.

Bu söz örfte, görünüşte ifade ettiği hakiki mananın dışındaki bir manayı göstermek için, yani mecazi olarak kullanılmıştır. Yani, bu sözle, din hizmetlerinden dünyevî bir

makam ve mevki elde etmek kastı anlatılmak istenmiştir. Ki, bu şekliyle bu söz, bir tehlikeye karşı uyarı niteliği taşıyor.

Çünkü, ibadetlerin ve dinî hizmetlerin meyvesini dünyada istemek, yani bu hizmetler yoluyla dünyevî makam, mevki, şan, şeref, rütbe, şöhret, itibar, keşif, kerâmet...vs. gibi sonuçlar elde etmeyi dilemek veya böyle sonuçları din hizmetine hedef olarak görmek, ahirette eli boş kalmak demektir.

Oysa dine hizmet etmek bir ibadettir ve meyvesi ahirette vaad edilmiştir. Yani ahirette koparılacaktır. Ahiretteki meyveleri dünyada yemek istemek, bakî ve tükenmeyen meyveleri, fani ve tükenecek şekilde imha etmek, yani telef etmek demektir. Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle, paha biçilmeyen elması, kırılğan cam değerine düşürmek demektir.

İHLÂSA KUVVET VEREN BİR HASSASİYET

Bediüzzaman konuyla ilgili olarak, misâl mahiyetinde bir rivayet zikreder. Şöyle ki: Eskiden, eşiyile birlikte büyük bir mânevî makamda bulunan, fakat geçim sıkıntısı çeken bir zat, bir gün bir keramete mazhar oluyor. Bir gün eşi kendisine, “Şiddetli bir darlık içindeyiz” dediği anda, yanlarına bir altın kerpiç düşüveriyor. Birden ikisi de seviniyor. Fakat bu zat biraz düşünüp murakabeye varınca, eşine diyor ki, “Cennetteki köşkümüzün bir kerpicidir.”

Hanımı birden diyor ki: “Gerçi çok muhtacız ve ahirette de çok böyle kerpiçlerimiz var. Fakat fani bir sûrette bu zayi olmasın. O kasrımızdan bir kerpiç noksan olmasın. Duâ et, yerine gitsin. Bize lâzım değil.” Birden o kerpiç yerine gidiyor. Bunu da keşif ile görüyorlar.⁴

Burada görüldüğü gibi, bakî bir altın kerpici fani olarak yemek, cennet meyvelerini dünyada yemek demektir. Buna karşı duyarlı olmalı, cennet nimetlerini cennete bırakmalıyız.

Bu hassasiyetin ihlâsa kuvvet verdiğini açıklayan Bediüzzaman, Risale-i Nur Talebelerinin, hizmetleri esnasında ne kadar darlık çekerlerse çeksinler, hiçbir şekilde ahiretin baki meyvesini dünyada yemek istemediklerini, yani ahirete dönük hizmetlerini hiçbir şekilde dünyaya âlet etmediklerini bildiriyor.

HER SÖYLENTİYE İTİKAT BAĞLANMAZ

Hurilere gelince... Normalde dünyada temaşa edilmez. Fakat rüya yoluyla veya bazen bir derece istiğrak veya cezbe gibi hallere mahsus olarak belirli sıfatlarla

müstesna kişilerce görüldüğü söylenebiliyor. Buna itikat bağlanmaz. Fakat yalanlamaya gerek de yok. Doğruluğu nakleden kişi ile sınırlı bir deyim olarak algılamakta fayda vardır.

Ne inkârı dinden çıkarır, ne de itikadı imanı arttırır.

Dipnotlar:

- 1- Bakara Sûresi: 25.
- 2- İşârâtü'l-İ'câz, s. 198.
- 3- Sözler, s. 56.
- 4- Emirdağ Lâhikası, 76, 77.